

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 februarie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecători - Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Ciobanu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2013 în cauza penală privindu-i pe

Mardar Vladimir Constantin, născut la 15 august 1976, originar și domiciliat în mun.Chișinău, com.Băcioi, str.Hlobeni 28

și

Adascalîța Veaceslav Pavel, născut la 11 ianuarie 1972, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Trandafirilor 39, ap.26, cu viza de domiciliu în mun.Chișinău, str.Botanica Veche 10, ap.20.

Termenul examinării cauzei:

1. 22.07.2009 - 18.05.2010 - prima instanță,
2. 02.09.2010 - 11.06.2012; 12.04.2013 - 09.07.2013 - instanța de apel,
3. 18.10.2012 - 19.03.2013, 29.10.2013-12.02.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 18 mai 2010, Mardar Vladimir a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(2), (3), 248 alin.(5) lit.b), d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Adascalîța Veaceslav a fost condamnat în baza art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit.d) Cod penal, cu aplicarea art.79 Cod penal, la amendă în mărime de 1100 unități convenționale.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Adascalîța Veaceslav la propunerea cetățeanului României pe nume Dan, rămas neidentificat de către organul de urmărire penală, dar care acționa împreună cu un grup de persoane, inclusiv cetățeni români, (urmărirea penală în privința cărora este efectuată de autoritățile competente ale României), a acceptat și a participat la trecerea bunurilor prin contrabandă peste frontiera vamală a R.Moldova cu România, cu folosirea frauduloasă a documentelor vamale și nedeclarare în documentele vamale.

Având intenția voalării contrabandei peste frontiera vamală a R.Moldova cu România ce urma a fi comisă, Adascalîța Veaceslav, prezentându-se drept reprezentant al întreprinderii române SRL „Anastasia Impex”, a negociat și încheiat la 19 mai 2008

cu SRL „Mihalci”, sediul în or.Tiraspol, str.Iunosti 20, ap.67, R.Moldova, contractul de vânzare-cumpărare nr.2, prin care ultima urma să livreze pînă la 01 august 2008 în adresa SRL „Anastasia Impex”, or.Constanța, str.Verde 58/A, România sucuri în valoare de 207500 euro.

La 15 iulie 2008, Adascalîța Veaceslav, angajîndu-l pe Gîrbu Adrian în calitate de șofer pe captractorul de model „Iveco”, n/î C MZ 842, la care era atașată remorca cu n/î C AT 560, autocamion înregistrat formal în locațiune după SRL „Siviotrans”, iar dreptul de proprietate fiind înregistrat pe numele cet.Furtună Ion și Postica Andrei, fără ca ultimii să cunoască acest fapt, s-au deplasat în or.Tiraspol, la sediul SRL „Mihalci”, unde s-au încărcat sucuri în sortiment.

La 16 iulie 2008, șoferul Gîrbu Adrian, aflîndu-se la volanul autocamionului „Iveco”, s-a prezentat la punctul vamal din or.Căușeni, unde Adascalîța Veaceslav, s-a ocupat de perfectarea documentelor vamale necesare. Ulterior, sub pretextul înlăturării problemelor tehnice la automobil, la solicitarea telefonică a lui Dan, care la acel moment se afla în R.Moldova, a comunicat șoferului Gîrbu Adrian să aducă autocamionul pe teritoriul SA „Combinatul Auto Nr.5” din str.Pietrăriei 19, mun.Chișinău, Zona Industrială Pruncul, unde l-a primit.

În circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, persoane necunoscute au plasat în remorca cu n/î C AT 560 a captractorului de model „Iveco”, cu n/î C MZ 842, pachete de țigări de diferite mărci, după care i-a comunicat șoferului Gîrbu Adrian să se deplaseze în România deținînd documente de însoțire potrivit cărora camionul transporta sucurile în sortiment încărcate în or.Tiraspol de la SRL „Mihalci”.

Ulterior, la 16 iulie 2008, ora 23.00-24.00, în baza documentelor vamale perfectate, captractorul menționat, la volanul căruia se afla Gîrbu Adrian, care nu cunoștea că remorca era de fapt încărcată cu țigări, a intrat în România prin punctul vamal de trecere Leușeni-Albița.

În drum spre punctul de destinație, mijlocul de transport a fost oprit de autoritățile române și în rezultatul cercetării efectuate la 17 iulie 2008, s-a constatat că în remorca automobilului nominalizat se aflau 82 cutii din carton, în care se aflau borcane cu volumul de 3 litri cu sucuri, în spatele cărora erau ascunse prin „metoda capac” 481250 pachete de țigări de marca „Plugarul”, prețul unui pachet de țigări fiind de 2,16 lei, în valoare totală de 1039500 lei; 13990 pachete de țigări de marca „Mond”, prețul unui pachet fiind de 3,5 lei, în valoare totală de 48 965 lei și 98 000 pachete de țigări de marca „Regal”, prețul unui pachet de țigări fiind de 18,07 lei, în valoare totală de 1770860 lei.

Astfel, potrivit raportului de expertiză judiciară merceologică nr.2714 din 26 octombrie 2008, valoarea totală a țigărilor trecute prin contrabandă peste frontiera vamală a R.Moldova cu România, constituia 2859325 lei ce corespunde proporțiilor deosebit de mari.

2.1. De către organul de urmărire penală, Mardar Vladimir a fost învinuit că, intenționînd să obțină un profit în rezultatul trecerii bunurilor prin contrabandă peste frontiera vamală a R.Moldova, a organizat și transportat peste frontiera vamală a R.Moldova cu România țigări, prin ascunderea acestora în locuri special adaptate, cît și folosind fraudulos documentele vamale, declarîndu-le neautentic în documentele respective. Urmîndu-și intenția, Mardar Vladimir, s-a înțeles cu un grup de persoane, cetățeni români, urmărirea penală în privința cărora este efectuată de autoritățile

competente ale României, referitor la faptul că el, cît și împreună cu alte persoane, va organiza procurarea, ascunderea țigărilor în mijloacele de transport și transportarea acestora în România, unde persoanele respective urmau să preia partidele de țigări și să organizeze realizarea acestora în continuare. Venitul obținut în rezultatul acestor fapte urma să fie împărțit între ei.

Urmîndu-și scopul, Mardar Vladimir, prin intermediul unor persoane neidentificate de organul de urmărire penală, a angajat pe parcursul lunii aprilie 2008 în calitate de șoferi pe cet.Martea Victor - la captractorul de marcă „DAF”, n/î C MN 738, care era asamblat cu remorca de tip cisternă, n/î C AT 781, cet.Scobioală Gheorghe - la captractorul de marcă „MAN”, n/î C MX 048, care era asamblat cu remorca de tip cisternă, n/î C AU 193, cet.Mardar Gheorghe - la captractorul de marcă „Mercedes”, n/î C LZ 201, care era asamblat cu remorca de tip cisternă, n/î C AT 991 și cet.Szabla Jerzi - la captractorul de marcă „Renault”, n/î ST 60 459, care era asamblat cu remorca de tip cisternă n/î K MI V564. Persoanelor menționate, li s-a comunicat că urmează să se deplaseze în România de unde să transporte pe adresa SA „Petrom” din R.Moldova produse petroliere.

Înainte de a începe cursele de transport, în condiții nestabilite de organul de urmărire penală, în spațiul format de placa metalică protectoare externă și peretele metalic al cisternelor, au fost ascunse diferite pachete de țigări, după cum urmează: - în spațiul respectiv al cisternei cu n/î C AT 781, au fost ascunse - 80140 pachete de țigări de marcă „Ronson”; 24820 pachete de țigări de marcă „Saint George”; 13820 pachete de țigări de marcă „More” și 10 pachete de țigări de marcă „Viceroy”; - în spațiul respectiv al cisternei cu n/î C AU 193, au fost ascunse - 112150 pachete de țigări de marcă „Ronson” și 27150 pachete de țigări de marcă „Saint George”; - în spațiul respectiv al cisternei cu n/î C AT 991, au fost ascunse - 113150 pachete de țigări de marcă „Ronson”; 3100 pachete de marcă „Plugarul”; 1255 pachete de marcă „Viceroy”; 1000 pachete de țigări de marcă „MT” și 215 pachete de țigări de marcă „More”, - în spațiul respectiv al cisternei cu n/î K MI V564 - 79 940 pachete de țigări de marca „LM”.

În noaptea de 11 spre 12 aprilie 2008, șoferii menționați, fiind la volanul camioanelor respective, fără a cunoaște faptul că transportă în camioane țigări în locuri ascunse, la indicația lui Mardar Vladimir au trecut frontiera vamală a R.Moldova, prin punctul vamal „Leușeni-Albița” și au intrat în România continuîndu-și cursa spre locul de destinație.

În drum spre punctul de destinație, mijloacele de transport menționate au fost oprite de autoritățile române. În rezultatul examinării cisternelor respective au fost depistate și ridicate de autoritățile române țigările ascunse.

Potrivit raportului de expertiză nr.708 din 17 martie 2009, valoarea unui pachet de țigări de marcă „Ronson” este 2,94 lei, iar cele 305480 pachete de țigări de această marcă ascunse în cisternele menționate valorează 900371,75 lei; valoarea unui pachet de țigări de marcă „Saint George” este de 2,94, iar cele 51970 pachete de țigări de această marcă, ascunse în locurile respective valorează 153176,37 lei; valoarea unui pachet de țigări de marcă „More” este 5,087 lei, iar cele 14035 pachete de țigări de această marcă ascunse în locurile respective valorează 71396,045 lei, valoarea unui pachet de țigări de marcă „Viceroy” este de 4,9419 lei, iar cele 1265 pachete de țigări de această marcă, ascunse în locurile respective valorează 6251,5036 lei; valoarea unui pachet de țigări de marcă „MT” este de 3,1492 lei, iar cele 1000 pachete de țigări

de această marcă ascunse în locurile respective este de 3149,2 lei; valoarea unui pachet de marcă „Plugarul” este de 2,3014 lei, iar cele 3100 pachete de țigări de această marcă, ascunse în locul respectiv valorează 7134,34 lei; valoarea unui pachet de țigări de marcă „LM” este de 6,783 lei, iar cele 79940 pachete de țigări de această marcă ascunse în locul respectiv valorează 542233,02 lei. Valoarea totală a țigărilor trecute prin contrabandă peste frontiera vamală fiind de 1683712,1 lei.

2.2. Tot Mardar Vladimir, prin rechizitoriu se învinuiește că, continuându-și acțiunile infracționale, potrivit planului din timp stabilit, împreună cu Adascalîța Veaceslav au organizat și transportat peste frontiera vamală a R.Moldova cu România țigări folosind fraudulos documentele vamale și declarându-le neautentic în acestea.

În scopul ascunderii contrabandei ce urma a fi comisă, Adascalîța Veaceslav, prezentându-se drept reprezentant al întreprinderii române SRL „Anastasia Impex”, a încheiat la 19 mai 2008 cu SRL „Mihalîci”, a cărei sediu se află în Moldova, or.Tiraspol, un contract prin care ultima urma să livreze în adresa întreprinderii sucuri în asortiment.

La 15 iulie 2008, Adascalîța Veaceslav împreună cu cet.Gîrbu Adrian, care a fost angajat de el în calitate de șofer pe captractorul de marcă „Iveco”, cu n/î C MZ 842 la care era atașată remorca cu n/î C AT 560, s-au deplasat în or.Tiraspol, la sediul SRL „Mihalîci” unde au fost încărcate sucuri în asortiment. La 16 iulie 2008, șoferul, fiind la volanul camionului respectiv, s-a prezentat în punctul vamal din or.Căușeni unde, Adascalîța Veaceslav s-a ocupat de perfectarea documentelor vamale necesare. După aceasta, la cererea lui Adascalîța Veaceslav, sub pretextul invocat de ultimul că mai este necesar de reparat camionul, șoferul Gîrbu Adrian i-a transmis acestuia camionul cu marfă.

În circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, Mardar Vladimir împreună cu Adascalîța Veaceslav au plasat în remorca camionului menționat mai multe pachete de țigări de diferite mărci, după care i-au comunicat șoferului Gîrbu Adrian să se deplaseze în România cu camionul eliberându-i documente potrivit cărora camionul respectiv transporta sucurile în asortiment încărcate în or.Tiraspol de la SRL „Mihalîci”.

Ulterior, la 16 iulie 2008, aproximativ la ora 23.00-24.00, în baza documentelor vamale perfectate, captractorul menționat, la volanul căruia se afla Gîrbu Adrian, care nu cunoștea că remorca era încărcată cu țigări, a intrat în România prin Punctul vamal Leușeni-Albița.

În drum spre punctul de destinație, mijlocul de transport menționat a fost oprit de autoritățile române. În urma cercetării efectuate la 17 iulie 2008, s-a constatat că în remorca automobilului respectiv se aflau 82 cutii din carton în care se aflau borcane cu volumul de 3 litri cu suc, în spatele cărora erau ascunse prin „metoda capac” 481250 pachete de țigări de marca „Plugarul” cu prețul unui pachet de țigări de 2,16 lei, în valoare totală de 1039500 lei; 13990 pachete de țigări de marca „Mond” cu prețul unui pachet de 3,5 lei, în valoare totală de 48965 lei și 98000 pachete de țigări de marca „Regal” cu prețul unui pachet de țigări de 18,07 lei, în valoare totală de 1770860 lei.

Potrivit raportului de expertiză nr.2714 din 26 octombrie 2008 valoarea totală a țigărilor respective constituie 2859325 lei, iar în total valoarea țigărilor incriminate că ar fi fost trecute prin contrabandă peste frontiera vamală a R.Moldova cu România de către Mardar Vladimir, constituie 4543037,1 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat V.Rațoi și cu apel suplimentar de V.Vdovîi, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care V.Mardar să fie condamnat conform învinuirii în baza art.42 alin.(2),(3), 248 alin.(5) lit.b), d) Cod penal la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar Adascalîța Veaceslav la 6 ani închisoare, invocînd că prima instanță incorect a apreciat probele administrate, deoarece prin probele examinate în instanță a fost demonstrat faptul complicității lui V.Mardar la comiterea infracțiunii de contrabandă; instanța incorect a pus la baza sentinței de achitare în privința lui V.Mardar declarațiile modificate a martorilor V.Marțea, N.Cernavca, N.Dogaru, S.Țuțu, care și-au schimbat declarațiile la faza judecării cauzei, invocînd diferite motive neargumentate în acest sens, precum că martorii nominalizați au declarat că ar fi contactat cu o anumită persoană pe nume „Petru”, iar divergențele existente între declarațiile lor anterioare și cele din faza urmăririi penale se datorează faptului că ei nu au citit procesele-verbale de audiere a lor din cadrul urmăririi penale; la fel, prima instanță a aplicat în privința lui V.Adascalîța o pedeapsă prea blîndă, nemotivat și contrar prevederilor legii aplicîndu-i art.79 Cod penal, nefiind constatate careva circumstanțe excepționale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2012, au fost respinse, ca nefondate apelurile acuzatorului de stat V.Rațoi și cel suplimentar declarat de procurorul V.Vdovîi, cu menținera hotărîrii contestate.

4.1. Instanța de apel a indicat că prima instanță corect a constatat circumstanțele de fapt și de drept, just a apreciat probele administrate și a concluzionat că V.Adascalîța a comis infracțiunea prevăzută de art.42 alin.(5), 248 alin.(5) d) Cod penal - complicitatea la contrabandă, adică la trecerea ilegală peste frontiera vamală a R.Moldova a mărfurilor în proporții deosebit de mari, cu folosirea frauduloasă a documentelor și prin declarare neautentică în documentele vamale, iar în privința lui V.Mardar corect a emis o sentință de achitare, pe motiv că faptele nu au fost săvîrșite de el.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul R.Cașu care, invocînd temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 10) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei, pe motiv că instanța de apel nu a verificat și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelului, în care s-au invocat un șir de probe, care confirmă vinovăția lui V.Adascalîța și V.Mardar în săvîrșirea infracțiunilor incriminate.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 19 martie 2013, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, pe motiv că instanța de apel nu a ținut seama de cerințele art.414 Cod de procedură penală, nu a verificat legalitatea hotărîrii atacate și, menținînd sentința de achitare în privința lui V.Mardar și de condamnare a lui V.Adascalîța, nu s-a pronunțat asupra tuturor probelor administrate și motivelor invocate în apel de procuror, nu a înlăturat incertitudinile invocate de procuror în apeluri, ci le-a expus succint, fără a le analiza în ansamblu, coroborîndu-le cu celelalte probe administrate în cauză; instanța a apreciat unilateral probele administrate la dosar, dînd prioritate probelor ce demonstrează nevinovăția lui V.Mardar, în detrimentul celor aduse de procuror; instanța a lăsat fără apreciere declarațiile martorilor V.Marțea, T.Vidrașcu, V.Bistrea, P.Zubcu, D.Dogaru, S.Țuțu,

A.Morarencu, precum și actele cauzei - procesul-verbal de efectuare a percheziției din 16.09.2008 la sediul garajului nr.31, din bd.Dacia 53/5, mun.Chișinău; procesul-verbal de efectuare a percheziției la domiciliul lui V.Mardar, descifrările convorbirilor telefonice efectuate pe numerele de telefon ce aparțin lui V.Adascalîța; procesele-verbale de examinare a telefoanelor mobile din 12.04.2008; instanța nu a dat răspuns nici la motivele invocate de procuror referitor la individualizarea pedepsei, inclusiv asupra înregistrării video efectuate de către poliția de frontieră din Iași, imagini în care au fost surprinși inculpatul V.Mardar și cetățeanul român N.Ceclu, care este unul din organizatorii de contrabandă cu țigări.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2013, a fost admis parțial apelul procurorului V.Rațoi și cel suplimentar al procurorului V.Vdovii, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care V.Adascalîța a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit.d) Cod penal la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în baza art.90 Cod penal, pe un termen de probă de 1 an. În rest, sentința a fost menținută.

7.1. Instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului V.Adascalîța și recalificării acțiunilor acestuia din prevederile art.42 alin.(2), (3), 248 alin.(5) lit.b), d) în cele ale art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit.d) Cod penal, care se confirmă prin probele acumulate la urmărirea penală și cercetate atât în ședințele primei instanțe, cât și în cadrul ședinței instanței de apel, și anume prin însăși declarațiile parțiale ale inculpatului V.Adascalîța, cât și prin cele ale martorilor N.Cernavca, D.Dogaru, S.Țuțu, R.Golban, I.Rutcovschi, A.Bacalin, V.Bacalin, R.Iacoveț, A.Polearschi, I.Furtuna, A.Morarencu, A.Postica, A.Gîrbu și actele cauzei - ordonanța privind pornirea urmăririi penale din 19.07.2008 în temeiul art.248 alin.5 lit.d) Cod penal; - copiile din Registrul nr.20-11 de evidență a sigiliilor vamale aplicate și Registrului nr.20-6 de evidență a borderourilor pentru transport a postului vamal Hagimus, biroul vamal Bender; - declarația vamală nr.150613162 din 16.07.2008 perfectată la postul vamal Căușeni Intern I; - voletul nr.2 al Carnetului TIR DX590328; - scrisorile de transport internațional CMR nr.0314997 din 16.07.2008, eliberate de SRL „Siviotrans” pentru transport și documentele de însoțire a mărfurilor transportate; - facturile comerciale Invoice nr.29 din 15.07.2008; - bonul unic de plată nr.420515 din 16.07.2008, eliberat de postul vamal Leușeni; - contractul nr.2 din 19.05.2008; - procesul-verbal de efectuare a percheziției din 16.09.2008 la sediul garajului nr.31 din bd.Dacia 53/5, mun.Chișinău; - descifrările convorbirilor telefonice efectuate pe numerele de telefon mobil 79440365 ce aparține inculpatului V.Adascalîța și 79433099 folosit de cetățeanul român pe nume „Dan”, cât și de inculpat, pe care ambii efectuau apeluri telefonice; - descifrările convorbirilor telefonice efectuate pe numărul de telefon 63-74-15, post de telefon amplasat la garajul nr.31 din bd.Dacia 53/5, mun.Chișinău; - procesul-verbal de control a Serviciului Operațiuni Vamale și Mărfuri Accizabile, IJPF Iași din 17.07.2008, nota de constatare a Gărzii Financiare Secția CȚA din 17.07.2008 și planșa fotografică din 18.07.2008 privind reținerea și efectuarea controlului camionului în care s-au depistat țigările; - raportul de expertiză judiciară

merceologică nr.2714 din 26.10.2008 privind prețul țigărilor transportate prin contrabandă peste frontiera R.Moldova la 16.07.2008; - extrasul din baza de date a sistemului informațional automatizat privitor la traversarea frontierei de stat a R.Moldova de către autovehiculul cu n/î C MZ 842 în perioada 01.01.3008 - 18.07.2008, prezentat de Serviciul Grăniceri al RM nr.7/4063 din 23.10.2008; - procesul-verbal de verificare la fața locului a declarațiilor martorului A.Gîrbu din 22.07.2008.

Instanța de apel a conchis că prima instanță corect a concluzionat că nu au fost dobândite careva dovezi precum că inculpatul V.Adascalîța a organizat și a trecut ilegal peste frontiera vamală a R.Moldova mărfuri în proporții deosebit de mari, cu folosirea frauduloasă a documentelor și prin declararea neautentică în documentele vamale, de două persoane, infracțiune prevăzută de art.42 alin.(2), (3), 248 alin.(5) lit.b), d) Cod penal, deoarece în prima instanță a fost stabilit cu certitudine că inculpatul V.Adascalîța, prin complicitate a săvârșit contrabanda, adică a trecut ilegal peste frontiera vamală a R.Moldova mărfuri în proporții deosebit de mari, cu folosirea frauduloasă a documentelor și prin declarare neautentică în documentele vamale, astfel acțiunile lui corect au fost reîncadrate în prevederile art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit.d) Cod penal.

Colegiul penal a constatat că organul de urmărire penală a dat o calificare juridico-penală incorectă a acțiunilor inculpatului V.Adascalîța, incriminându-i calificativul „autoratul și organizarea contrabandei de țigări peste frontiera vamală a R.Moldova”, motiv care just a fost exclus din învinuire.

Cît privește învinuirea adusă lui V.Mardar de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(2), (3), 248 alin.(5) lit.b), d) Cod penal, instanța de apel a considerat că aceasta nu și-a găsit confirmarea nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul examinării cauzei în instanțele de fond și apel.

Astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungînd la concluzia privind nevinovăția inculpatului V.Mardar în săvârșirea infracțiunii imputate, care se confirmă prin probele acumulate la urmărirea penală, cercetate în ședințele de judecată a primei instanțe și a celei de apel, și anume prin însăși declarațiile sale, care corespund adevărului, fiind consecvente, concludente. Instanța a menționat că pe parcursul judecării cauzei nu au fost aduse careva probe pertinente și concludente, care ar corobora între ele și ar demonstra vinovăția inculpatului, precum că dînsul ar fi organizat și a trecut ilegal peste frontiera vamală a R.Moldova mărfuri în proporții deosebit de mari, cu folosirea frauduloasă a documentelor și prin declarare neautentică în documentele vamale, de două persoane, adică a comis infracțiunea prevăzută de art.42 alin.(2), (3), art.248 alin.(5) lit.b), d) Cod penal, cît și declarațiile martorilor T.Vidrașcu, Gh.Scobială, Gh.Mardar, V.Bistrea, A.David, N.Cernavca, D.Dogaru, R.Golban, I.Furtuna, A.Postica Andrei, O.Ghidirim, I.Rutcovschi, A.Bacalin, V.Bacalin, A.Gîrbu, S.Țuțu, R.Iacoveț, A.Polearschi, A.Morarenco, V.Marțea, P.Zubcu și actele cauzei: procesele-verbale efectuare a percheziției în garajul nr.31 din bd.Dacia 53/5, mun.Chișinău, la domiciliul lui V.Mardar, probe care, nicidecum nu demonstrează, nici direct, nici indirect, vinovăția inculpatului V.Mardar în cele incriminate, dar dimpotrivă resping

argumentele acuzatorului de stat, precum că inculpatul ar fi participat la săvârșirea infracțiunii imputate lui.

Instanța a constatat că din declarațiile martorilor V.Marteș, Gh.Scobioală, Gh.Mardar, A.Gîrbu nu rezultă că inculpatul V.Mardar ar fi planificat, organizat, dirijat sau că ar fi participat la efectuarea cărorva curse în România la data și în împrejurările menționate în învinuire, mai mult nimeni din ei nu a declarat că l-ar cunoaște măcar vizual pe V.Mardar, sau că acesta ar fi avut careva atribuție la organizarea și executarea de către dîșșii a curselor auto, la fel și ceilalți martori audiați de instanțe nu au indicat direct la acesta că ar fi avut măcar tangențial careva implicare la contrabanda cu țigări.

La fel, instanța de apel a considerat ca neîntemeiate argumentele apelanților referitor la faptul că instanța nu a dat nici o analiză contradicțiilor între declarațiile martorilor V.Marșea, N.Cernavca, D.Dogaru, S.Țuțu și A.Morarenco, date la urmărirea penală și în cadrul ședinței instanței de fond, deoarece acuzarea nu le-a înlăturat în cadrul ședințelor instanțelor de fond, și, respectiv acestea, la rîndul lor, nu pot fi apreciate în defavoarea inculpatului, anume referitor la faptul: cine sînt persoanele pe nume „Vova”, „Petru”, cine concret a negociat în prezența lui S.Țuțu cu D.Dogaru și N.Cernavca, cine a înregistrat autocamionul de model „Iveco”, cu n/î CMZ 842/CAT 560 la SRL „Siviotrans”, care sînt particularitățile certe după care martorul A.Morarenco l-ar fi recunoscut pe V.Mardar ca persoană pe care a văzut-o împreună cu alte 5 persoane în garajul nr.31 din bd.Dacia 53/5, mun.Chișinău.

De asemenea, instanța a menționat că, din materialele dosarului rezultă că, la urmărirea penală, martorului A.Morarenco i-a fost prezentată spre recunoaștere fotografia inculpatului V.Mardar, contrar prevederilor art.116 alin.(6) Cod de procedură penală, deoarece în speță, prezentarea lui V.Mardar nu a fost imposibilă și, din aceste considerente, aceasta urma a fi efectuată pe viu, dar nu după fotografie. La fel, o încălcare analogică a procedurii de acumulare a probelor a fost admisă și la prezentarea martorilor A.Morarenco și T.Vidrașcu spre recunoaștere după fotografie a inculpatului V.Adascalîța, fiind necombătută versiunea ambilor inculpați că nu sînt cunoscuți, prieteni, nu au întreținut și nu întrețin careva relații.

Instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a reținut că organul de urmărire penală nu a stabilit cu precizie care persoane concrete au primit în locațiune de la soții Bacalin garajul nr.31 din bd.Dacia 53/5, mun.Chișinău, cui aparțineau obiectele depistate și ridicate, cu excepția pungii în care se găseau numerele de înregistrare CMZ 842 și CAT 560 despre care inculpatul V.Adascalîța a comunicat că au fost lăsate pentru păstrare de prietenul său Dan.

De asemenea, instanța a considerat că fotografia inculpatului V.Mardar depistată în computerul garajului menționat, cît și talonul de garanție din 14.11.2007 eliberat de SRL „Autoprim” pe numele acestuia nicidecum nu demonstrează, nici direct, nici indirect, vina lui V.Mardar în comiterea infracțiunii imputate lui, mai mult că în ședințele de judecată a primei instanțe și celei de apel s-a constatat că A.Tataroi, fratele inculpatului, a lucrat în acest garaj primind colete de peste hotare, iar depistarea fotografiei lui V.Mardar nu echivalează cu faptul că ultimul ar fi fost implicat la comiterea infracțiunii imputate lui.

La fel, instanța de apel a conchis că, nu poate fi considerat ca probă ce confirmă vinovăția lui V.Mardar nici procesul-verbal de efectuare a percheziției la domiciliul lui, în procesul căreia a fost depistat și ridicat un caiet în care sînt fixate mai multe

cifre fără să fie indicată esența lor, în legătură cu ce ele au fost fixate și astfel, datele din caietul respectiv nu demonstrează nici direct, nici indirect faptul că V.Mardar ar fi fost implicat în cazurile de contrabandă cu țigări din 11.04.2008 și 16.07.2008, iar procurorul participant în prima instanță nu a confirmat contrariul prin probe admisibile, nu a demonstrat că aceste cifre și înscrisuri au fost efectuate anume pentru a comite infracțiunea de contrabandă, și, mai mult ca atât, ele nu indică la careva fapte și nu dau careva indici că au legătură cu comiterea infracțiunii imputate lui V.Mardar.

Neîntemeiate a considerat instanța și argumentele acuzatorului de stat, precum că coala de hârtie depistată și ridicată de la inculpatul V.Adascalița pe care erau fixate câteva numere de înmatriculare a unor camioane, inclusiv numere de înmatriculare a camioanelor cu care s-au transportat loturile de țigări la 11.04.2008 confirmă vinovăția inculpaților, deoarece nu-i concretizat când și de către cine au fost executate aceste înscrisuri și cu ce scop, nu este stabilit executorul acestor înscrisuri și nu a fost efectuată nici o expertiză, care ar fi constatat cine le-ar fi executat, iar procurorul, în acest aspect, nu a prezentat careva probe suplimentare, nici în prima instanță, nici în instanța de apel.

Instanța a respins ca neîntemeiate argumentele apelantului, precum că pentru demonstrarea vinei lui V.Mardar în comiterea contrabandei pot servi ca probe: descifrările convorbirilor telefonice efectuate pe numerele de telefon mobil 68395544, 69849127, 79073000, 79177166, 79617670, 68356148 și 79690098, de pe care acesta ar fi sunat în perioada lunii aprilie-iulie 2008 lui V.Adascalița, N.Cercel și V.Rodideal (presupușii destinatari ai țigărilor și organizatorii infracțiunii și favorizării comiterii acesteia pe teritoriul României), V.Marțea (șofer al camionului, cu n/î CMN738/CAT781), A.Perjan (director al companiei de transport „Aptranstir” SRL), sub tutela căreia activau camioanele, cu n/î CMX048/CAU193 și CLZ201/CAT991), cât și procesul-verbal de redare rezumativă a interceptărilor și înregistrărilor convorbirilor telefonice purtate de persoanele implicate în scoaterea de pe teritoriul R.Moldova și introducerii ilegale pe teritoriul României a loturilor de țigări din 11.04.2008 și 16.07.2008, deoarece nici una din aceste descifrări telefonice nu indică la faptul că V.Mardar ar fi participat la comiterea contrabandei, la organizarea, instigarea sau ajutarea la comiterea acestei infracțiuni, iar procurorul a făcut trimirete la aceste descifrări fără a avea careva probe certe, doar presupunând că V.Mardar ar fi fost implicat în această infracțiune.

Declarative a considerat instanța argumentele procurorului, precum că procesul-verbal din 30.07.2008, întocmit de colaboratorii Poliției de Frontieră Iași, ar confirma faptul întâlnirii lui V.Mardar cu cetățeanul României N.Cercel, presupusul destinatar al țigărilor și unul din organizatorii infracțiunii și favorizării introducerii pe teritoriul României a loturilor de țigări transportate cu camioanele cu n/î CMN738, CLZ201, CMX04 și ST60459, deoarece nu au fost confirmate cu nimic probant de către procuror, fiind considerate ca niște presupuneri a acestuia, și aceste argumente nicidecum nu combat versiunea inculpatului V.Mardar că, la 30.07.2008, dînsul nu s-a aflat în România și nu s-a întâlnit cu cet.N.Cercel, care nici nu-i este cunoscut, iar automobilul cu n/î C KC 555 aparține fratelui său, A.Tataroi, cu care a fost împreună în România, dar nu la data indicată în procesul-verbal, asta în timp ce potrivit informației Serviciului grăniceri a R.Moldova, ultima ieșire-intrare a inculpatului V.Mardar prin PTF Leușeni-Albița a fost la 17.07.2008, prin urmare la data presupusei întâlniri cu cet.N.Cercel din 30.07.2008, inculpatul s-a aflat în R.Moldova.

Totodată, instanța a subliniat că, cu toate că prin raportul de expertiză grafologică nr.2826-2827 din 13.01.2012, s-a constatat că unele înscrisuri din caietul depistat și ridicat de la domiciliul lui V.Mardar în rezultatul percheziției, au fost executate de către acesta, însă faptul dat nu demonstrează că acesta împreună cu V.Adascalita au organizat și au trecut ilegal peste frontiera vamală a R.Moldova mărfuri în proporții deosebit de mari, deoarece aceste înscrisuri, în genere nu indică la faptul că ele au fost efectuate în legătură cu comiterea infracțiunii imputate lui V.Mardar. Cifrele depistate în caietul nominalizat dovedesc doar faptul că unele din ele au fost executate de V.Mardar, iar acestea, la rândul lor, fără ca să fie confirmate prin careva probe verbale sau scrise, nu pot servi drept probă întru învinuirea lui în contrabandă. Astfel, concluzia raportului de expertiză grafologică nu are putere probantă nefiind confirmată prin alte probe.

Astfel, instanța de apel a conchis că acuzarea a motivat învinuirea lui V.Mardar dar pe niște presupuneri, care nu s-au confirmat prin nici o probă obiectivă sau subiectivă, utilă, veridică și care ar corobora cu alte probe.

Reieșind din împrejurările stabilite, instanța a reținut că, conform prevederilor art.389, 8 alin.(3) Cod de procedură penală concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi bazate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului V.Adascalita, instanța de apel a constatat că infracțiunea în care acesta se învinuiește, conform art.16 Cod penal, se atribuie la infracțiunile grave, și, prin urmare instanța de fond incorect a aplicat în privința acestuia prevederile art.79 Cod penal, reținând ca circumstanțe excepționale recunoașterea vinei, căința sinceră în cele comise, prezența copilului minor la întreținere, caracteristica pozitivă, deoarece aceste circumstanțe se atribuie la cele atenuante prevăzute de art.76 Cod penal și nu pot fi apreciate ca excepționale.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a indicat că ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei, de faptul că infracțiunile de contrabandă produc consecințe grave și subminează economia statului, în legătură cu ce va stabili o pedeapsă echitabilă în raport cu cele menționate în decizie, sub formă de închisoare.

Totodată, reținând prevederile art.61, 75-76 Cod penal, instanța a menționat că ține cont de faptul că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, astfel că a considerat necesar de a-i numi inculpatului pedeapsa închisorii, cu suspendarea executării ei pe termen de probă, în temeiul art.90 Cod penal, considerând irațională în cazul dat a izolării acestuia de societate, deoarece corijarea și reeducarea lui este posibilă fără izolare de societate.

8. Împotriva instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei, pe motiv că instanța de apel nu a verificat și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelului, în care s-au invocat un șir de probe ce confirmă vinovăția lui V.Adascalita și V.Mardar în săvârșirea infracțiunii incriminate, cum ar fi: - declarațiile martorilor V.Bistrea, P.Zubcu, D.Dogaru, A.Morarenco, care nu au fost apreciate de instanță în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și coroborării lor; - procesul-verbal de percheziție din 16.09.2008 la sediul garajului nr.31 din bd.Dacia 53/5, mun.Chișinău,

unde au fost depistate acte ce aparțineau camioanelor cu care au fost transportate țigările peste hotarele republicii; - procesul-verbal de efectuare a percheziției la domiciliul lui V.Adascalita, unde au fost depistate probe relevante cauzei, inclusiv și numere de înmatriculare a camioanelor cu care au fost transportate țigările; procesul-verbal de percheziție la domiciliul lui V.Mardari, unde au fost depistate înscrisuri care confirmă faptul că acesta este implicat direct în transportarea loturilor de țigări din 11.04.2008 și 16.07.2008, - copia Registrului de evidență a camioanelor din parcare „UBC” str.Pădurilor 2, mun.Chișinău, ridicată și recunoscută ca corp delict; - procesul-verbal din 30.07.2008, prin care de către colaboratorii poliției de frontieră Iași, a fost fixat faptul întâlnirii lui V.Mardar cu cet.României, N.Cercel; - procesele-verbale de control a comioanelor cu țigări din 17.07.2008, 12.04.2008 și 18.04.2008; - raportul de expertiză tehnico-științifică nr.112 din 109.11.2008, potrivit căruia s-a stabilit că în memoria blocului de sistem a computerului ridicat la 16.09.2008 din garajul nr.31 din bd.Dacia 53/5, mun.Chișinău s-a găsit fotografia lui V.Mardar și A.Tataroi, ceea ce contravin depozițiilor inculpatului V.Mardar; - rapoartele de expertiză nr.2714 din 26.10.2008 și nr.708 din 17.03.2009, prin care a fost stabilită valoarea țigărilor de contrabandă; - informațiile Serviciului de Grăniceri nr.7/4063 din 23.10.2008 și nr.7/816 din 05.03.2009, prin care se confirmă faptul traversării frontierei R.Moldova de către camioanele implicate în această infracțiune la 11.04.2008 și 16.07.2008, prin punctul vamal Leușeni-Albița; pedeapsa stabilită lui V.Adascalita este una prea blândă în raport cu fapta comisă și consecințele acesteia, fiindu-i aplicate incorect prevederile art.79 Cod penal în privința acestuia, deoarece nu s-au stabilit careva circumstanțe excepționale.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din conținutul recursului, procurorul nu este de acord cu concluzia instanței de apel, care a conchis că învinuirea adusă lui V.Mardari în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(2), (3), 248 alin.(5) lit.b), d) Cod penal, nu și-a găsit confirmare, lipsind probe certe ce ar confirma vinovăția lui în săvîrșirea faptei imputate, menținînd sentința de achitare, și în privința inculpatului V.Adascalita, considerînd că instanța de apel i-a stabilit pedeapsa cu aplicarea art.79 Cod penal, fiind una prea blîndă, care nu va duce la corijarea și reeducarea ultimului, precum și la restabilirea echității sociale, reieșind din gravitatea infracțiunii comise și pericolul social pe care-l reprezintă.

Colegiul penal constată că instanța de apel, examinând apelul procurorului, a supus unei cercetări suplimentare și minuțioase toate probele administrate la dosar, inclusiv a audiat suplimentar inculpații, martorii P.Zubcu, V.Martea, precum a examinat și documentele cauzei, și, ținând seama de stipulările art.27 Cod de procedură penală, le-a apreciat în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului V.Mardari în săvârșirea infracțiunii imputate nu este dovedită prin careva probe incontestabile.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, verificând minuțios toate probele administrate, a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță – achitarea inculpatului V.Mardar de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(2), (3), 248 alin.(5) lit.b), d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, deoarece argumentele procurorului aduse în probarea învinuirii nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată, iar în instanța de apel nu au fost prezentate probe noi ce ar confirma vinovăția ultimului în cele incriminate.

Colegiul reține că ambele instanțe de judecată, reieșind din prevederile normelor legale, au dat o apreciere corectă declarațiilor inculpatului V.Mardar, a martorilor V.Vidrașcu, Gh.Scobioală, Gh.Mardar, A.David, N.Cernavca, R.Golban, I.Furtuna, A.Postica, O.Ghidirim, I.Rutcovschi, A.Bacalin, A.Gîrbu, R.Iacoveț, A.Polearschi, care, analizate în ansamblu, exclud vina inculpatului în cele ce i se incriminează.

Corect au fost apreciate de către prima instanță, cât și cea de apel și celelalte probe la care se referă autorul recursului, și anume: declarațiile martorilor V.Bistrea, P.Zubcu, D.Dogaru, S.Tutu, A.Morarencu, procesele-verbale de percheziție din 16.09.2008 la sediul garajului nr.31 din bd.Dacia 53/5, mun.Chișinău, la domiciliul lui V.Mardar din str.Grenoble 126, mun.Chișinău, de examinare a telefoanelor mobile cu nr.Imei 35805501856352 și 358054013424507 din 12.04.2008, care au fost corect respinse de către instanțele de fond din motiv că aceste probe nu au confirmat vina acestuia în comiterea infracțiunii imputate, fiind detaliat elucidate la pct.7.1. din prezenta decizie.

Astfel, Colegiul constată ca întemeiate concluziile instanțelor de fond referitor la achitarea inculpatului V.Mardar, concluzii care detaliat și argumentat sînt motivate și se bazează pe aprecierea obiectivă și sub toate aspectele a probelor administrate în cauză.

Colegiul penal consideră neîntemeiată afirmația autorului recursului, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelului și a unor probe, care au fost prezentate de acuzare în confirmarea vinovăției inculpatului V.Mardar, și anume asupra declarațiilor martorului A.David, proceselor-verbale de percheziție din 16.09.2008 la sediul garajului nr.31 din bd.Dacia 53/5, mun.Chișinău, de percheziție la domiciliul lui V.Adascalîța, de percheziție la domiciliul lui V.Mardari din 30.07.2008, de control a comioanelor cu țigări din 17.07.2008, 12.04.2008 și 18.04.2008, copia Registrului de evidență a camioanelor din parcare „UBC”, str.Pădurilor 2, mun.Chișinău, rapoartelor de expertiză tehnico-științifică nr.112 din 109.11.2008, de expertiză nr.2714 din 26.10.2008 și nr.708 din 17.03.2009, informațiile Serviciului de Grăniceri nr.7/4063 din 23.10.2008 și nr.7/816 din 05.03.2009, deoarece, din textul deciziei rezultă că instanța de apel, ținând seama de prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la

motivele invocate de procuror în apel, care, fiind analizate în ansamblu, cu celelalte probe, le-a respins pe fiecare separat, argumentînd motivat și detaliat, din care motiv acestea nu pot sta la baza condamnării inculpatului V.Mardari, soluție descrisă la pct.7.1. al prezentei decizii, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune.

Concluziile instanțelor privind lipsa probelor ce ar confirma săvîrșirea de către inculpatul V.Mardar a infracțiunii incriminate sînt corecte, deoarece nu a fost dovedit faptul că anume acesta ar fi organizat și a trecut ilegal peste frontiera vamală a R.Moldova mărfuri în proporții deosebit de mari, cu folosirea frauduloasă a documentelor și prin nedeclararea autentică în documentele vamale, de două persoane, iar acuzarea nu a prezentat probe, ce ar demonstra contrariul.

Mai mult, Colegiul reține că autorul recursului nu aduce careva argumente care ar combate concluzia instanțelor de judecată, dimpotrivă argumentele invocate de procuror în cererea de recurs ordinar repetă argumentele expuse anterior în apel, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat argumentat și motivat în decizie.

Prin urmare, reieșind din împrejurările stabilite, instanța de apel corect a conchis că învinuirea adusă lui V.Mardar nu este bazată pe probe directe, pertinente și concludente, care ar indica incontestabil că fapta a fost săvîrșită de inculpat și ar confirma vinovăția acestuia în cele imputate, iar potrivit art.8 alin.(3) în coroborare cu art.389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, cînd toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de apel just a reținut că probele administrate de către organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat, puse la dispoziție instanțelor judecătorești, nu dau temei la o stabilire sigură a vinovăției lui V.Mardar în săvîrșirea infracțiunii incriminate.

Prin urmare, Colegiul conchide că decizia instanței de apel este legală și întemeiată, din care considerente invocarea în recursul procurorului a faptului că instanța a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, este neîntemeiată.

De asemenea, cum a fost menționat mai sus, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui V.Adascalîța, și cîrîtă această hotărîre numai referitor la stabilirea pedepsei în baza art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit.d) Cod penal, considerînd că instanța de apel i-a aplicat acestuia o pedeapsă prea blîndă.

La acest capitol, Colegiul remarcă că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. În același rînd, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special, a prevederilor art.90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvîrșite din imprudență, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa

stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

Prin decizia instanței de apel inculpatului V.Adascalîță în baza art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit.d) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa de 3 ani închisoare.

Analizînd textul deciziei instanței de apel, Colegiul reține că instanța de apel, cu trimitere la art.61, 75-76 Cod penal, corect a stabilit inculpatului pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării ei, reieșind din gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, care nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, a recunoscut vina și s-a căit sincer în cele comise, că are la întreținere un copil minor, fiind în drept de a aplica prevederile art.90 Cod penal, stabilindu-i acestuia o pedeapsă echitabilă în termeni în care se poate obține corectarea și reeducarea lui. Careva interdicții pentru condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite de 3 ani închisoare, prevăzute de art.90 alin.(4) Cod penal, nu au fost constatate și nici invocate de recurent.

Astfel, instanța de apel și-a motivat concluzia privind aplicarea pedepsei inculpatului cu suspendarea condiționată a executării ei, care este în corespundere cu prevederile art.61, 75 Cod penal și aplicarea art.90 Cod penal în privința lui V.Adascalîță s-a efectuat în limitele prevăzute de lege.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută la art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală la care se face referință, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, fiind aplicată inculpatului pedeapsa individualizată conform prevederilor legale.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu art.432 alin.(1) - (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Ciobanu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2013 în cauza penală privindu-i pe Mardar Vladimir și Adascalîța Veaceslav, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 martie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă